

Novembre

Eduquem la MIRADA

Mirades
de servei

BON DIA

11-13 anys

Dilluns 13
Sant Leandre

Una MIRADA DE SERVEI implica que siguem responsables.
Et convidem a llegir el text de Joan Salardú que trobaràs en l'**annex 1**.

La responsabilitat és una actitud conscient, de fet, un compromís.

Pensa, uns moments, en aquesta frase tot escoltant aquesta [música](#).

Coneixes la Campanya de Pallapupas i Condis? És una campanya de solidaritat organitzada pel grup Pallapupas (pallassos per fer riure) i el supermercat Condis.

Durant uns dies el supermercat ven unes cebes "per fer riure" que permetran al grup pallapupas seguir omplint de somriures els hospitals.

Aquesta campanya és una de les moltes que s'organitzen per fer més fàcil la vida dels altres, en aquest cas per alegrar les moltes hores que els malalts, de manera especial els nens, passen a l'hospital. [Vídeo](#) Què en penses d'aquesta iniciativa?

Dimarts 14
Sant Serapi

Dimecres 15
Sant Albert

Amb aquesta galeria de fotos que pots veure clicant [Aquí](#) pots conèixer el SERVEI de RESPONSABILITAT que van fer els vostres companys i companyes de 6è de Primària. En la sortida que van fer a l'anella verda, i durant el trajecte dels Horts de les Casasses fins a l'escola, van recollir un total de 63 kg de brossa.

I això és només una petita mostra del que passa en els nostres espais naturals.

- **Què en penseu d'aquest fet?**

En l'**annex 2** hi trobareu una activitat semblant feta per professors

- **A què us podeu comprometre cadascun de vosaltres?**

Mireu el [vídeo](#) i pensa en l'actitud que tenen els diferents personatges.

- Quina seria la teva responsabilitat davant d'un fet semblant a aquest?

Dijous 16
Santa Gertudis

Divendres 17
Santa Isabel
d'Hongria

Per què encara hi ha guerres?

Malauradament el fet de les guerres obren les notícies diàriament. A l'inici de la guerra d'Ucraïna el programa [INFOK de TV3](#) va parlar amb la Carme Colomina, especialista en conflictes, reflexiona sobre què són les guerres i per què ens barallem els humans.

Fixem-nos en allò que comenta. Què penses tu de les moltes guerres que hi ha en aquests moments en el nostre món?

Vedruna
Escorial Vic

GERMANS DE DEBÒ

Eren dos germans, un era solter i l'altre estava casat. Tots dos treballaven junts uns camps de blat; era una terra bona i donava bons fruits. Tot el que produïa, els germans s'ho repartien a parts iguals. Al començament tot anava bé. Però va arribar un moment en què el germà que estava casat es va despertar una nit i va pensar: "No és just. El meu germà no està casat i s'emporta la meitat de la collita; jo tinc una dona i tres fills, i quan seré gran tindrè tot el que necessiti. Però, ¿qui cuidarà del meu germà quan es faci vell? Ell té més necessitat que jo, perquè ha d'estalviar molt per assegurar el seu futur". I a partir d'aquell moment, es llevava cada nit i, totalment en secret, agafava un sac del seu blat, anava on vivia el seu germà i li buidava tot el sac al seu graner. D'aquesta manera pensava ajudar-lo poc a poc en la seva necessitat.

Però també el germà solter es va despertar una nit tot preocupat, perquè pensava: "No és just. El meu germà ha de mantenir una dona i tres fills, i s'emporta la meitat de la collita; i jo només m'he de mantenir a mi mateix. El meu germà té més necessitat que jo, i no està bé que jo em quedi amb la mateixa quantitat de blat que ell". I també a partir d'aquell moment es llevava cada nit i portava un sac del seu blat al graner del seu germà. Així va passar un temps, i cap dels dos germans no imaginava que l'altre feia el mateix que ell.

Però una nit van coincidir a llevar-se a la mateixa hora, i es van trobar tots dos a mig camí, cadascú amb el sac de blat a l'esquena. No van necessitar dir-se res: tots dos ho van entendre tot de seguida; simplement -mig plorant, mig rient- es van fer una abraçada, contents per haver comprovat que eren capaços de sacrificar-se l'un per l'altre.

Realment, desviure's pels altres és font d'il·lusió.